

FOLKET OG FOLKEKIRKEN 2026

UNDERSØGELSEN ER BASERET PÅ EN SPØRGESKEMAUNDERSØGELSE, DER HAR TIL FORMÅL AT BELYSE DEN DANSKE BEFOLKNINGS BRUG AF OG HOLDNINGER TIL FOLKEKIRKEN. DATA ER INDSAMLET AF NORSTAT OG BASERET PÅ EN REPRÆSENTATIV STIKPRØVE PÅ 1.022 PERSONER FRA DEN DANSKE BEFOLKNING.

INDHOLDSFORTEGNELSE

Kontakt med folkekirken 3

Folkekirkens betydning 6

Begravelser 8

Kendskab til folkekirken 9

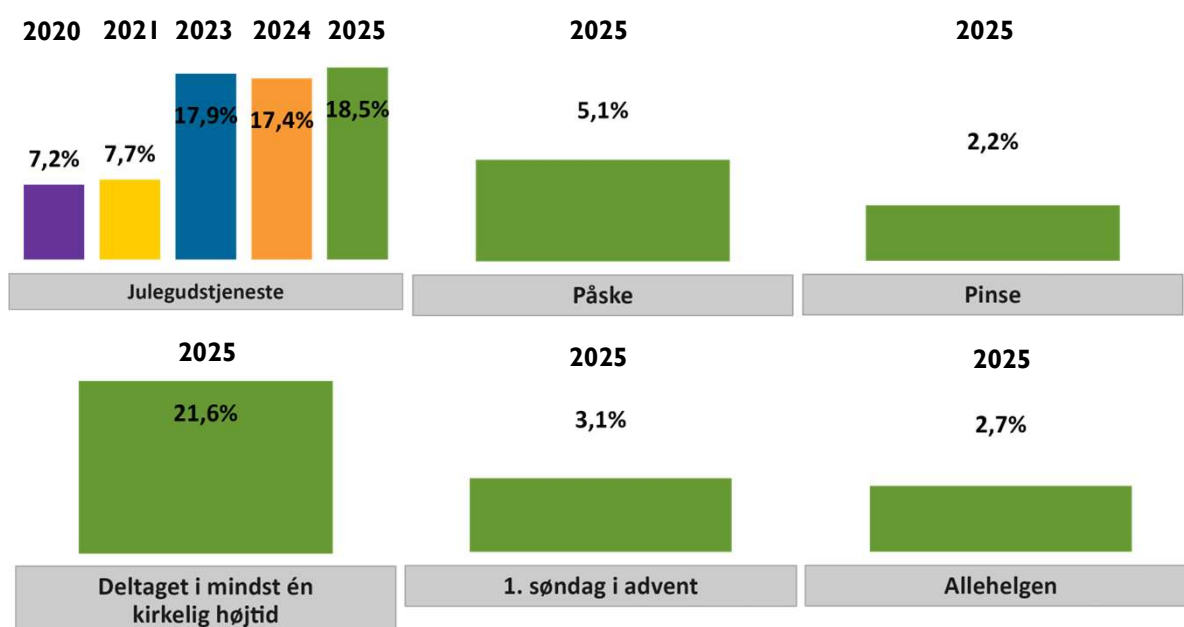
Opbakning til folkekirkens ritualer 10

Holdninger til folkekirken og dens præster 11

KONTAKT MED FOLKEKIRKEN - HØJTIDER

I nedenstående figurer bringer vi en oversigt over befolkningens deltagelse i gudstjenester omkring de kirkelige højtider i 2025. For julegudstjenesten har vi data for fra fire tidligere undersøgelser, og kan derfor sammenligne for årene 2020-2025.

Deltagelse i gudstjenester ved højtider

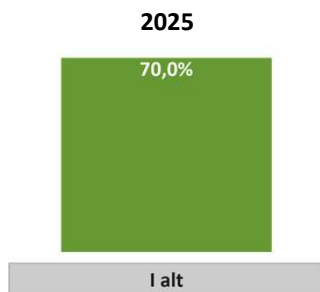
Siden første udgave af Folket og Folkekirken er der blevet spurgt ind til kirkegang i forbindelse med julegudstjenesten den 24. december. I Folket og Folkekirken 2026 har vi valgt at udvide undersøgelsen med flere spørgsmål om kirkegang, så respondenterne nu også svarer på spørgsmål om deres deltagelse i andre højtider i løbet af kirkeåret.

Resultaterne viser ikke overraskende, at julegudstjenesten fortsat er den mest udbredte kirkelige højtid blandt den danske befolkning. 18,5 % af respondenterne angiver, at de deltog i en gudstjeneste den 24. december 2025. Niveaulet ligger overordnet stabilt sammenlignet med 2023 og 2024 og er fortsat betydeligt højere end 2020 og 2021, hvor covid-19-pandemien trak kirkegangen markant ned. Det tyder derfor på, at kirkegangen er vendt tilbage på et sædvanligt niveau efter nogle år med særlige udfordringer.

For de øvrige højtider er det væsentligt at bemærke, at niveaulet ligger betydeligt lavere end julegudstjenesten d. 24. december, dog alligevel over, de 2 % der kommer til gudstjeneste, på en normal uge (*Tal om kirken, 2014*). 5,1 % angiver, at de har været i kontakt med folkekirken i forbindelse med påsken, hvilket gør det til den næstmest populære højtid i befolkningen. Herefter følger første søndag i advent (3,1 %), Allehelgen (2,7 %) og pinse (2,2 %). Samlet set viser undersøgelsen, at 21,6 % af respondenterne deltog i mindst én af de ovennævnte kirkelige højtider. Omregnet til antal betyder det at omkring 1,3 mio. mennesker i løbet af 2025 har deltaget i en af de ovenstående kirkelige højtider.

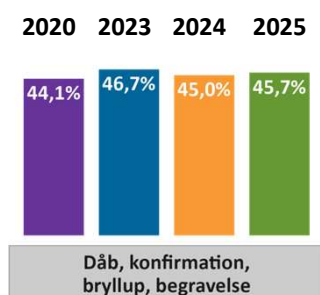
KONTAKT MED FOLKEKIRKEN

-FOLKEKIRKEN SOM SAMLINGSPUNKT

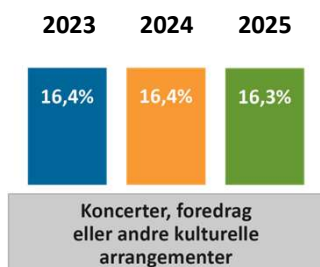
Overordnet:

Ser vi overordnet på folkekirken som samlingspunkt, ses det tydeligt, at folkekirken fortsat er en helt central institution i den danske befolkning. I løbet af 2025 har 70 % af den danske befolkning været i kontakt med folkekirken på en eller anden måde. Omregnes de 70 % af den danske befolkning til antal individer, svarer det til 4,2 mio. mennesker, der har været i kontakt med den danske folkekirke i løbet af 2025, hvilket vidner om en bred folkelig forankring.

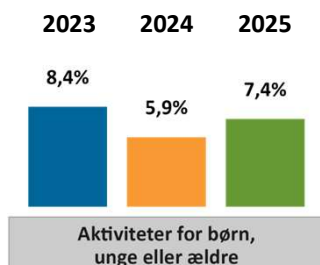
Kirkelige handlinger:

Ser vi specifikt på kirkelige handlinger, fremgår det, at 45,7 % af den danske befolkning har deltaget i enten en dåb, en konfirmation, et bryllup eller en begravelse i folkekirken i løbet af 2025. Niveauet har holdt sig stabilt omkring de 45 % siden 2020, hvilket er interessant i lyset af, at både medlemsprocenten og dåbsprocenten er faldet over de sidste 6 år. Det er således et stærkt signal om, at folkekirken fortsat spiller en central rolle ved danskernes store livsbegivenheder, om end det ikke er muligt ud fra disse data at se, hvilke kirkelige handlinger der fylder særligt meget i de enkelte år.

Kulturelle arrangementer:

Til spørgsmålet om kulturelle arrangementer angiver 16,3 % af befolkningen, at de har deltaget i en koncert, foredrag eller et andet kulturarrangement arrangeret af folkekirken. Det stabile niveau siden 2023 viser, at folkekirken fortsat er en af de største kulturinstitutioner i Danmark, der har dannet rammen for knap 1 mio. forskellige danskernes kulturelle oplevelser. I 2024 afholdt folkekirken 5300 koncerter med 329.000 deltagere og var dermed den enkelte organisation, der afholdte flest koncerter i Danmark (Danmarks Statistik, LIVMUS01 og LIVMUS02).

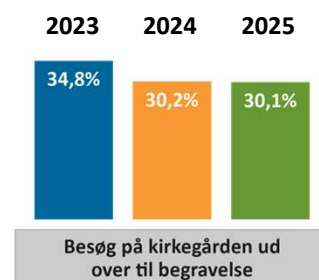

Aktivitetstilbud:

Ser vi på folkekirkens aktiviteter for børn, unge og ældre, viser tallene fra 2025, at 7,4 % af danskerne har haft kontakt med folkekirken gennem sådanne målrettede tilbud. Tallene har svinget lidt over de seneste 3 år, men ikke desto mindre er det en betragtelig andel af befolkningen, når vi taler om lokalt forankrede aktivitetstilbud. For at sætte det i perspektiv svarer det omtrent til den andel af danskere, der er medlem af en fodboldklub.

Fysiske rammer:

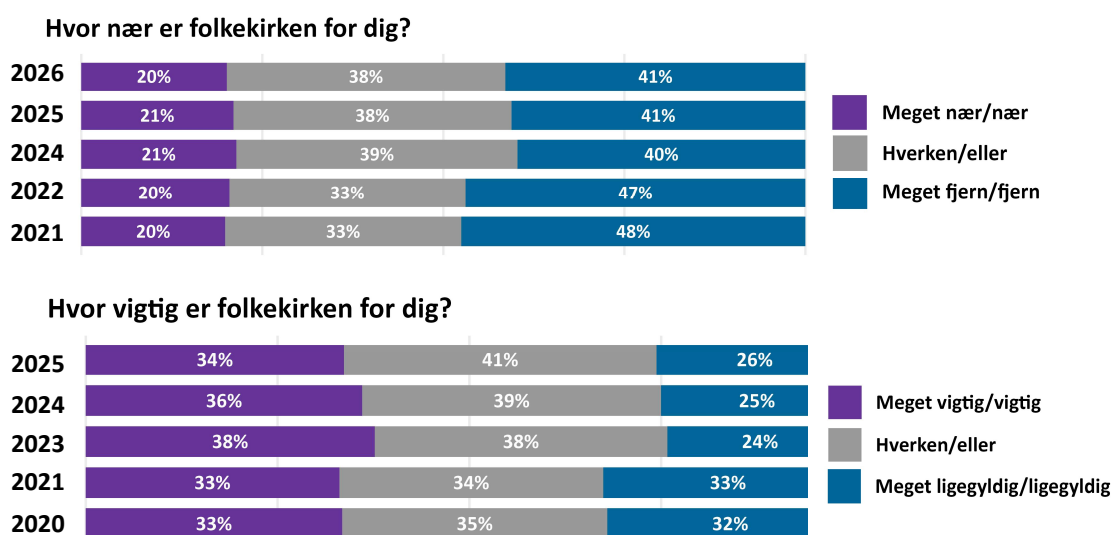
Folkekirkens fysiske rammer fungerer som samlingspunkter for den danske befolkning, ikke kun til gudstjenester og kirkelige handlinger, men også som steder, folk opsøger i hverdagen. Ser vi på andelen af personer, der har besøgt en kirke i forbindelse med en stille stund, viser tallene, at 8,3 % af befolkningen har gjort dette i løbet af 2025. Niveaulet ser ud til at være relativt stabilt, dog med et mindre fald siden 2023. Hvorvidt dette afspejler en systematisk ændring eller blot statistisk variation er vanskeligt at afgøre. At så relativt mange mennesker vælger at bruge et kirkebesøg til en stille stund tyder på, at kirkerummet opfattes som tilgængeligt og åbent for alle. Det samme gælder kirkegårdene, hvor omkring 30 % af befolkningen har besøgt dem i løbet af 2025, ud over til begravelser, hvilket understreger, at kirkegården er et sted, mange naturligt føler sig velkomne.

FOLKEKIRKENS BETYDNING

- FOR INDIVIDET

Spørgeskemaundersøgelsen har siden 2020 spurgt respondenterne, hvor nær/fjern de oplever sig i forhold til folkekirken, og hvor vigtig folkekirken er for dem. Vi kan derfor følge udviklingen i svarpersonernes forhold til folkekirken over de sidste 6 år, som nedenstående figurer viser.

Ser vi først på, hvor stor en procentdel der betegner folkekirken som meget nær eller nær, ses der over de sidste seks år et helt stabilt niveau på omkring 20 %. Sammenligner man dette med befolkningens besvarelser, når der spørges ind til folkekirkens vigtighed, er der imidlertid en relativt stor forskel. Her ligger niveauet også stabilt, og betydeligt højere, idet omkring 34 % angiver, at folkekirken enten er meget vigtig eller vigtig.

Det betyder, at der i befolkningen overordnet set skelnes mellem nærhed og vigtighed som to forskellige perspektiver på folkekirken. Én forklaring på forskellen kan muligvis findes i, at individer jf. fund i *Religiøsitet og forholdet til folkekirken 2020* gerne vil betale for, eller finder det vigtigt, at andre har gavn af kirken som institution.

Vi ved også fra den samme rapport, at nogle folkekirkemedlemmer ser medlemskabet som en form for forsikring, fordi de ønsker at kunne bruge folkekirken, når de får brug for den, fx ved et dødsfald. En sådan holdning kan give sig udslag i, at de oplever folkekirken som vigtig, men ikke nær, fordi behovet for folkekirken endnu ikke er aktuelt. Her kan være endnu en forklaring på forskellen mellem nærhed og vigtighed i svarene.

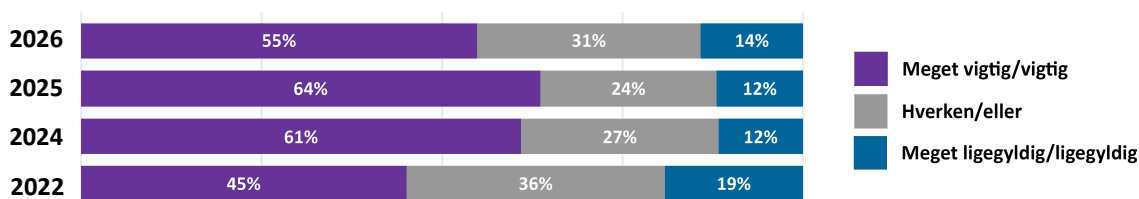
Kigger vi på antallet af svarpersoner, som betragter folkekirken som henholdsvis "meget fjern/ fjern" eller "ligegyldig/ meget ligegyldig", ser vi overordnet set en faldende tendens. Vi tolker faldene som udtryk for, at befolkningen generelt opfatter folkekirken lidt mindre negativt end tidligere. Hvad der kan forklare denne overordnede ændring, er dog svært at afgøre præcist. En mulig forklaring kan være en øget nationalfølelse, som ofte opstår i forbindelse med økonomiske og internationale kriser. I den sammenhæng kan man spekulere i, hvilken effekt Ruslands invasion af Ukraine i starten af 2022 har haft på nationalfølelsen i den danske befolkning og hvordan det har påvirket befolkningens holdninger til folkekirken.

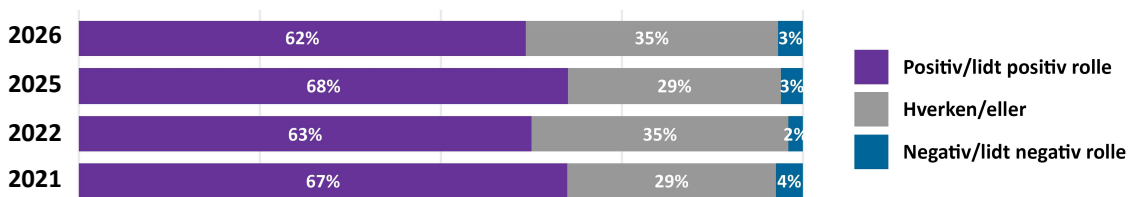
FOLKEKIRKENS BETYDNING - FOR SAMFUNDET

Nedenstående figurer viser svarfordeling for folkekirkens rolle i lokalsamfundet og samfundet som helhed.

Hvor vigtig er folkekirken for samfundet?

Efter din vurdering, hvilken rolle spiller folkekirken i dit lokalområde

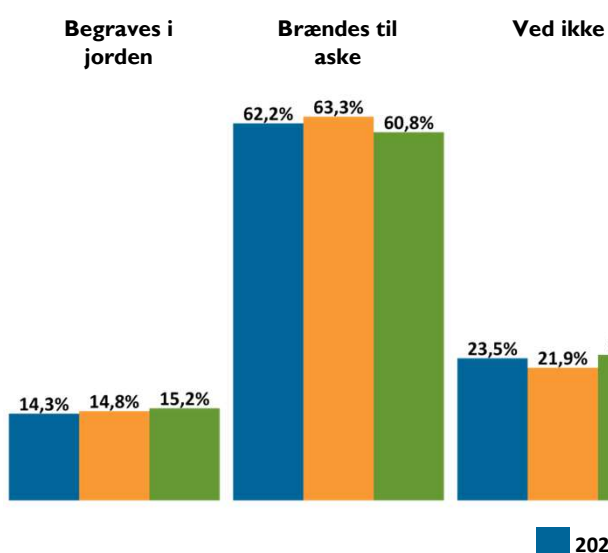
Befolkningens holdning til folkekirkens vigtighed for samfundet har udviklet sig i forskellige retninger i de år, vi har spurgt. I 2022 mente 45 % at folkekirken var ”meget vigtig/vigtig”, og i 2024 steg dette til 61 %. Niveaulet fortsatte opad i 2025 med 64 %, men faldt i 2026 tilbage til 55 %. Der er altså over de seneste fem år sket en samlet stigning relativt til 2022, men samtidig et mærkbart fald fra det foregående år. Hvad der driver denne udvikling, er svært at pege præcist på. Noget der dog går igen over alle årene er at befolkningen overordnet anser folkekirken som vigtigere for samfundet end for sig selv (se foregående side). Dette afspejler en tydelig skelnen i befolkningen mellem kirkens betydning for samfundet som helhed og dens rolle for den enkelte. Denne forskel hænger sandsynligvis sammen med, at opfattelsen af folkekirkens vigtighed for samfundet i høj grad er knyttet til dansk kulturarv og traditioner, og dermed i højere grad handler om national identitet end om en personlig relation til kirken (*Religiøsitet og forholdet til folkekirken 2020*).

Kigger man på besvarelserne for hvilken rolle folkekirken spiller i lokalområdet, ses her de mest positive tilkendegivelser af alle spørgsmålene om kirkens rolle generelt. Det er overordnet set omkring 65 %, der mener, at folkekirken spiller en positiv rolle i deres lokalområde, og bemærkelsesværdigt er det, at kun omkring 3 % har tilkendegivet, at folkekirken spiller en negativ rolle. Det peger derfor på, at der er en forholdsvis stor forskel på forholdet til kirken som institution og kirken i lokalsamfundet, hvor opbakningen er markant større. Den udbredte positive holdning til folkekirkens rolle i lokalsamfundet kan også være en af de forklaringerne på, hvorfor Danmark har et relativt højt medlemstal sammenlignet med de omkringliggende lande. Når befolkningen oplever, at folkekirken bidrager positivt til lokalområdet, styrker det incitamentet til at forblive medlem, selv blandt dem, der ikke nødvendigvis har et personligt eller religiøst forhold til kirken.

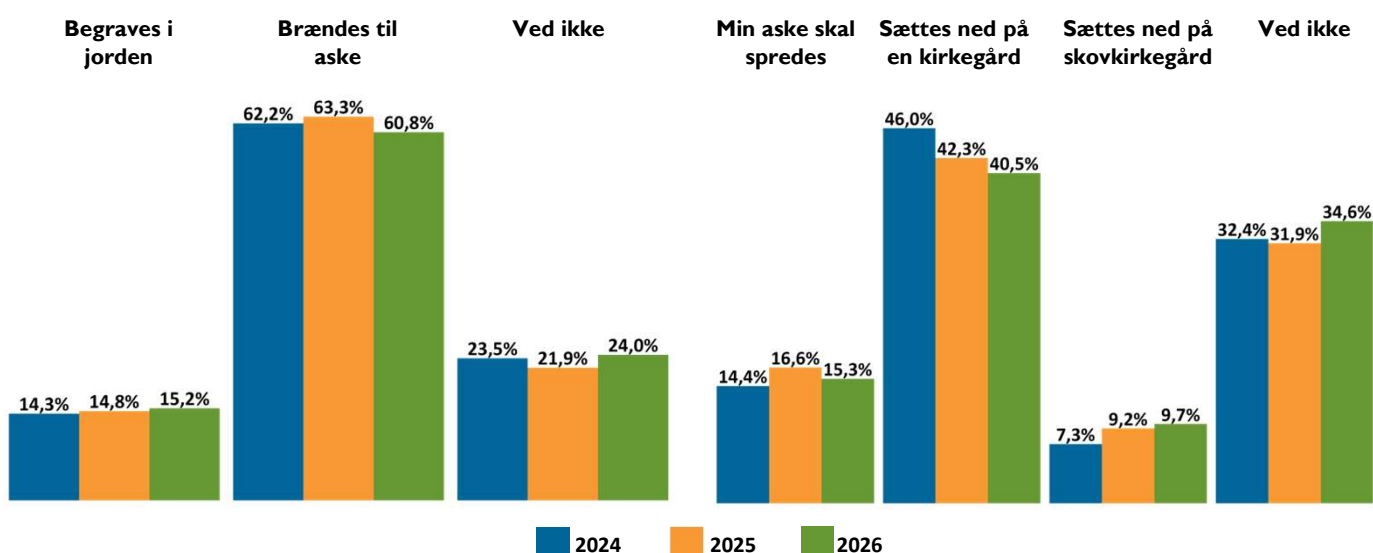
FOLKETS HOLDNING TIL BEGRAVELSESFORMER

Nedenstående 2 figurer viser en oversigt over befolkningens holdninger og ønsker til begravelsesform.

Figur 1: Når jeg dør skal jeg

Figur 2: Min urne/kiste skal

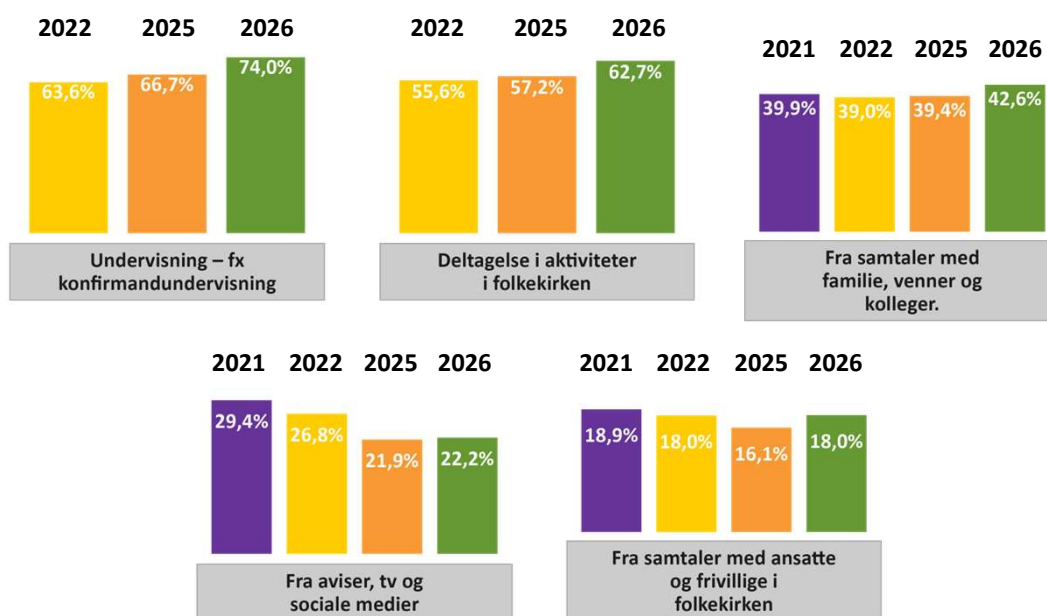
Vi har svar fra årene 2024-2026 for spørgsmål relateret til bisættelse og begravelse. **Figur 1** viser holdninger til spørgsmålet om, hvad der skal ske med hensyn til bisættelse eller begravelse, når man dør. 15,2 % har angivet, at de gerne vil begraves i jorden, hvilket er stort set stabilt i forhold til de foregående år. Kigger vi på andelen af mennesker, som ønsker kremering (brændes til aske), angiver 60,8 % at de gerne vil kremeres, hvilket igen er stort set stabilt sammenlignet med de foregående år. Kigger vi på "ved ikke"-kategorien, er der relativt mange, som endnu ikke har taget en beslutning om, hvad der skal ske, når de dør. Også her er det overordnede billede stabilt.

I **figur 2** ses svar for, hvor befolkningen gerne vil begraves. I 2026 svarer 15,3 %, at deres aske skal spredes, hvilket ligger på et relativt stabilt niveau sammenlignet med de foregående år. Kigger vi på andelen, som ønsker, at blive jordfæstet eller bisat på en kirkegård, er der et relativt betydeligt fald fra 46 % i 2024 til 40,5 % i 2026. Disse tal bakkes op af faktiske ændrede begravelsesmønstre på landsplan (Danmarks Statistik, KM44). Det peger derfor på, at befolkningen i stigende grad fravælger kirkegården som begravelsessted. Andelen, der ønsker at blive sat ned på en skovkirkegård, er steget fra 7,3 % i 2024 til 9,7 % i 2026, hvilket også er med til at forklare, hvorfor færre vælger at blive begravet eller sat ned på en kirkegård. Der er dog samtidig en øget andel, som endnu ikke har taget stilling til, hvor de skal begraves, hvilket ligeledes spiller ind på det samlede fald i andelen, der ønsker at ende på en kirkegård.

KENDSKAB TIL FOLKEKIRKEN FRA?

Nedenstående figur viser befolkningens svar på, hvor de har deres kendskab til folkekirken fra. Svarene er ikke gensidigt udelukkende, hvilket betyder, at svarpersonerne kunne angive at have sin viden om folkekirken fra flere forskellige steder.

Hvor har du dit kendskab til folkekirken fra?

Den hyppigst angivne kilde til kendskab til folkekirken er undervisning, herunder konfirmationsundervisning. Her angiver 74 %, at de har opnået kendskab til folkekirken ved at gå til præst. Den næstmest udbredte kilde til kendskab er deltagelse i folkekirkelige aktiviteter, hvilket 62,7 % har valgt. Tredje flest angiver, at deres kendskab stammer fra samtaler med familie, venner og kollegaer (42,6 %).

Herefter ses det, at 22,2 % angiver aviser, tv og sociale medier som kilde til deres kendskab. Dette er et markant fald siden 2021, hvor andelen var 29,4 %, hvilket kan indikere, at folkekirken er blevet mindre synlig i det danske mediebillede.

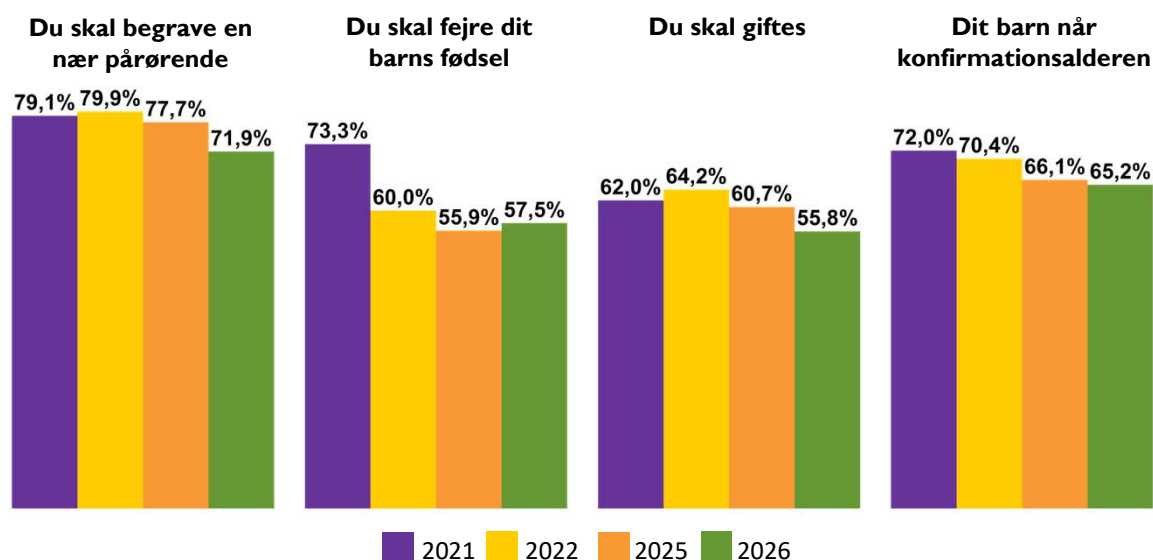
I forhold til spørgsmålet om kendskab gennem samtaler med ansatte og frivillige i folkekirken angiver 18 %, at dette er en af deres kilder til viden om folkekirken.

Svarene viser, at konfirmandundervisning og konfirmation fortsat er en krumtap i forholdet mellem folk og kirke, som også *Religiositet og forholdet til folkekirken 2020* påviste det.

OPBAKNING TIL FOLKEKIRKENS RITUALER

Nedenstående figur viser en samlet procentfordeling for respondenter, der har svaret ”meget vigtigt”, ”ret vigtigt” og ”vigtigt” til de enkelte spørgsmål.

Vigtighed af folkekirkelige ritualer

Vi har svar fra 2021, 2022, 2025 og 2026 for spørgsmålene om vigtigheden af ritualerne.

Vigtigst for befolkningen er det folkekirkelige ritual ved begravelse eller bisættelse af pårørende. I 2026 ligger tilslutningen på 71,9 %, og her tegner sig et relativt tydeligt fald fra de foregående år. I 2021 og 2022 lå niveauet stabilt på omkring 79 %, men denne opbakning faldt en smule i 2025, og er nu faldet yderligere i 2026. Det samlede fald ligger på 7,2 procentpoint. Samlet set peger tallene på en faldende tilslutning til begravelse i folkekirken, omend rituallet fortsat har bred opbakning i befolkningen.

Faldende tilslutning er endnu tydeligere, når vi ser på spørgsmålet om vigtigheden af at fejre et barns fødsel med en folkekirkelig barnedåb. Her ses et markant fald fra 73,3 % i 2021 til 57,5 % i 2026, altså 15,8 procentpoint, hvilket giver en væsentligt lavere tilslutning til barnedåben over denne periode.

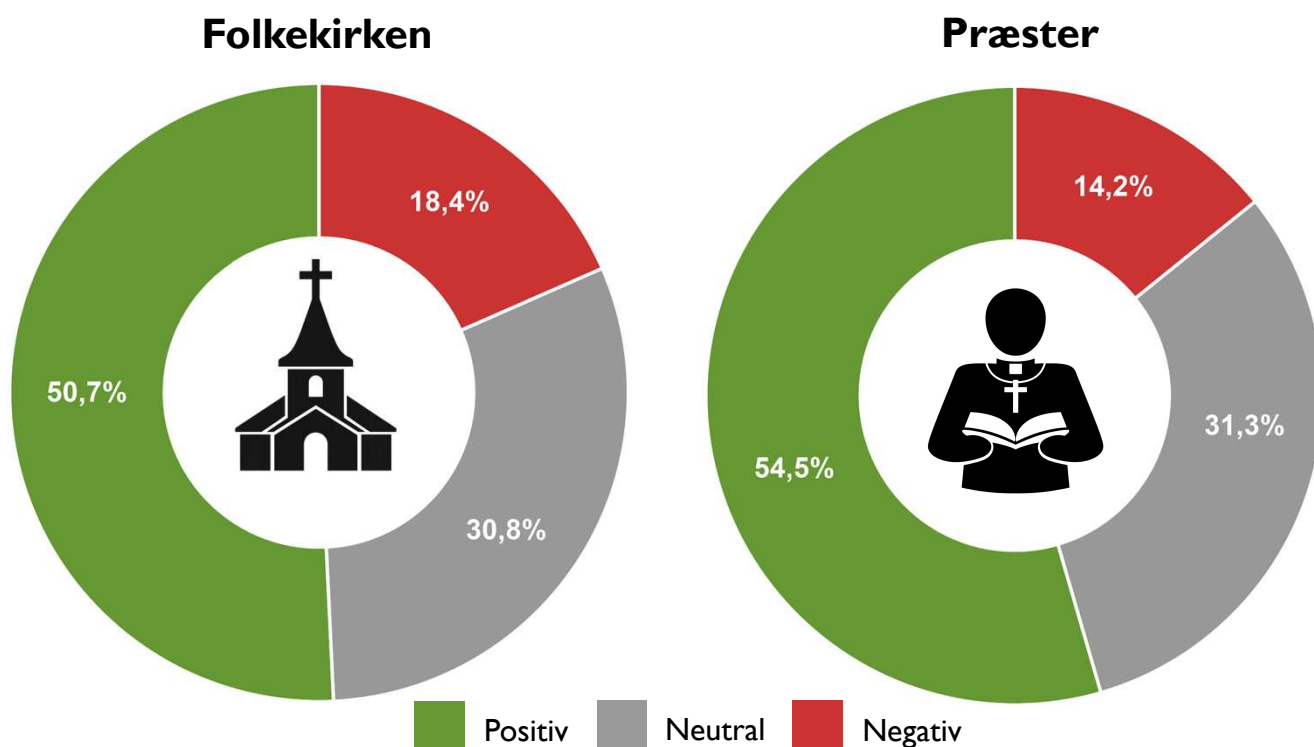
Ser vi på betydningen af et folkekirkeligt ritual i forbindelse med ægteskab, ser vi ligeledes en faldende tendens fra 2021 og frem mod de seneste besvarelser i 2026. Faldet fra 2021 til 2026 ligger på 6,2 procentpoint.

Samme mønster ser vi ved spørgsmålet om ritual i konfirmationsalderen. Her er tilslutningen faldet fra 72 % i 2021 til 65,2 % i 2026, et fald på 6,8 procentpoint.

Overordnet set ses der over hele linjen en faldende tilslutning til folkekirkens ritualer, om end ritualerne fortsat har en stærk opbakning i den danske befolkning. Særligt faldet på 15,8 procentpoint for ritual ved barnefødsel er opsigtsvækkende. Vi kan endnu ikke sige, hvorfor særligt tilslutningen til barnedåb falder så drastisk i perioden. De overordnede faktorer kan højst sandsynligt findes i to overordnede mekanismer: lavere tilslutning til folkekirken blandt borgere med dansk herkomst (traditionsbrud) og ændringer i befolkningssammensætningen i Danmark.

HOLDNINGER TIL FOLKEKIRKEN OG DENS PRÆSTER

Folkekirken har gennem flere år ønsket at få en bedre forståelse for befolkningens holdninger til folkekirken og præsternes rolle i samfundet. Vi har derfor i 2026-udgaven af spørgeskemaundersøgelsen inkluderet spørgsmål om befolkningens opfattelse af folkekirken og dens præster. Nedenstående figurer viser de samlede positive, neutrale og negative holdninger til hhv. folkekirken og præsterne.

Figurene viser, at folkekirken og dens præster har et overvejende positivt image i den danske befolkning. For folkekirken er 50,7 % af besvarelserne positive, 30,8 % er uden holdning, og 18,4 % er negative. Præster scorer endnu højere med 54,5 % positive, 31,3 % uden holdning og blot 14,2 % negative. Samlet set tegner resultaterne et billede af en folkekirke og et præstestand med et stærkt og positivt image i befolkningen.

Resultaterne peger også på, at den største udfordring for folkekirken og dens præster ikke er decideret negative holdninger, men snarere fraværet af holdning. Folkekirken står overordnet set stærkt og har et positivt image i flertallet af den danske befolknings øjne.

I de nedenstående afsnit vil undersøgelsen blive gennemgået mere udførligt, og spørgsmålene til årets undersøgelse blive gennemgået ét for ét og sat ind i en overordnet ramme.

Folkekirken som kulturbærer

At vi bruger folkekirken af vane og ikke fordi vi er troende

At folkekirken bevarer vores fælles traditioner

Meget enig/enig   Hverken/eller   Meget uenig/uenig

Vi belyser folkekirkens rolle som kulturbærer gennem to spørgsmål. Det første spørgsmål undersøger, om respondenterne primært bruger folkekirken af vane frem for tro. Her svarer 60 % af respondenterne, at de i højere grad bruger folkekirken af vane end som udtryk for religiøs overbevisning. Ved første øjekast kan vi opfatte dette som et negativt resultat, fordi brugen ikke udspringer af tro. Når vi imidlertid ser dette svar i sammenhæng med spørgsmål nummer to om folkekirkens betydning for bevarelsen af fælles traditioner, tegner der sig et mere nuanceret billede. Her erklærer 73 % sig enige eller meget enige i, at folkekirken bidrager til at bevare danske traditioner, mens kun 6 % er uenige. Resultaterne viser dermed, at folkekirken fortsat spiller en central rolle som kulturbærer.

Resultaterne bekræfter en velkendt pointe om den danske befolknings forhold til folkekirken, som Grace Davie præcist har formuleret som "belonging without believing" (Davie, 2006). For mange hviler tilknytningen til folkekirken i mindre grad på individuel religiøs overbevisning og i højere grad på traditioner, værdimæssige orienteringer og fælles kulturelle referencer.

På den baggrund behøver vi ikke forstå den vanebaserede brug af folkekirken som et negativt fænomen. Vanen udspringer af traditioner, som knytter sig tæt til folkekirken og fortsat har stor betydning for den danske befolkning. Netop derfor indtager folkekirken en naturlig plads i manges liv.

Nedenfor viser vi et uddrag fra interviewundersøgelsen Religiøsitet og forholdet til folkekirken 2020, hvor interviewpersonerne meget præcist sætter ord på den rolle, folkekirken spiller i deres liv.

I Katrines familie er der tradition for at blive døbt, konfirmeret og gift i kirken, og Katrine er også selv både døbt og konfirmeret. Katrine husker selve konfirmationsdagen som en særlig oplevelse, fordi hele familien, venner og klassekammerater var samlet. Når Katrine engang får børn, regner hun med, at de skal døbes, fordi det er en del af traditionen. Katrine føler sig generelt ikke særlig tilknyttet til folkekirken, men hun er stadig medlem, fordi hun gerne vil være med til at bevare kirkebygningerne, traditionen, fællesskabet og muligheden for, at dem der har brug for det, kan deltage i gudstjenester eller tale med repræsentanter fra folkekirken.

-Katrine interviewperson Religiøsitet og Forholdet til folkekirken 2020 bog 2 side 311.

Katrines forhold til folkekirken illustrerer tydeligt, hvilken rolle kirken spiller for mange. Hendes tilknytning udspringer ikke af en personlig tro, men af et tilhørsforhold til traditionen og fællesskabet samt et ønske om at støtte noget, som har værdi for andre. Samtidig viser hendes forventning om at videreføre kirkelige traditioner, hvordan folkekirken fungerer som ramme om centrale livsbegivenheder.

Denne forståelse afspejler en bredere holdning i befolkningen. Resultaterne viser, at et flertal oplever, at folkekirken bidrager til at bevare fælles traditioner, samtidig med at mange bruger kirken mere af vane end af tro. Respondenterne tillægger dermed folkekirken en vigtig rolle og værdsætter kirken også blandt personer uden en stærk personlig tro. Samlet peger resultaterne på, at folkekirken i høj grad fungerer som en central kulturbærer i det danske samfund.

Folkekirkens værdier

Inkluderende og åben, også overfor dem, der ikke er medlem, eller har en anden religion

At den er rummelig og der er plads til at tro på forskellige måder

At den er positiv overfor LGBT+ personer og rettigheder

Fokus på næstekærlighed og etik

Det første spørgsmål undersøger, om respondenterne oplever folkekirken som inkluderende og åben også over for personer, der ikke er medlemmer, eller som tilhører en anden religion. Her erklærer 56 % sig enige i udsagnet, mens 32 % svarer hverken/eller, og 13 % er uenige. Resultaterne viser samlet, at en stor del af befolkningen opfatter folkekirken som inkluderende og åben over for personer med en anden religiøs baggrund.

Det andet spørgsmål belyser, om respondenterne oplever folkekirken som rummelig, og om kirken giver plads til forskellige måder at tro på. Her svarer 62 %, at de er enige i udsagnet, mens 27 % svarer hverken/eller, og 11 % er uenige. Svarene peger dermed på en klar konsensus om, at folkekirken fremstår som et rummeligt sted med plads til forskellige trosformer.

Det tredje spørgsmål handler om, hvorvidt respondenterne opfatter folkekirken som positiv over for LGBT+-personer og deres rettigheder. Her erklærer 32 % sig enige, 44 % svarer hverken/eller, og 24 % er uenige. Sammenlignet med de øvrige spørgsmål giver færre udtryk for en positiv vurdering på dette område, og andelen af uenige er markant højere. Resultaterne viser således, at spørgsmålet om LGBT+-rettigheder i højere grad deler befolkningen i vurderingen af folkekirkens værdier.

Det fjerde spørgsmål fokuserer på, om respondenterne oplever, at folkekirken har fokus på næstekærlighed og etik. Her erklærer 69 % sig enige, 24 % er neutrale, mens kun 7 % er uenige. Svarene viser, at en bred del af befolkningen forbinder folkekirken med næstekærlighed og etiske værdier. Den høje tilslutning understreger samtidig, at netop disse værdier fylder centralt i forståelsen af folkekirken.

Samlet viser resultaterne, at befolkningen generelt har en positiv vurdering af folkekirkens værdier. Især oplever mange folkekirken som rummelig og med et tydeligt fokus på næstekærlighed og etik.

Folkekirkens rolle i samfundet

Lokaldemokrati og lokalt engagement

En gammeldags og irrelevant institution

En samlende kraft i samfundet

Socialt engagement og velgørenhed

Når vi undersøger befolkningens holdninger til folkekirkens rolle i samfundet, arbejder vi med fire spørgsmål, der tilsammen afgrænser dette perspektiv. **Det første spørgsmål** handler om folkekirkens rolle i lokaldemokratiet og det lokale engagement. Her erklærer 48 % sig enige i udsagnet, mens 14 % er uenige. Svarene viser, at mange opfatter folkekirken som en aktør i lokaldemokratiet og det lokale engagement. Samtidig peger de 38 %, der svarer hverken/eller, på en vis usikkerhed om, hvor tydelig denne rolle fremstår. Denne usikkerhed kan hænge sammen med, at folkekirkens betydning i lokalsamfundet ofte er mere synlig i mindre byer end i større byer. For personer, der bor i større byer, kan kirkens lokale rolle derfor fremstå mindre klar. Dette perspektiv beskriver Merethe i et interview fra *Religiøsitet og forholdet til folkekirken 2020*, hvor hun sætter ord på, hvordan folkekirkens rolle i lokalsamfundet opleves forskelligt afhængigt af den lokale kontekst.

For Merethe er lokalsamfundet afgørende for engagementet i menighedsrådet, og hun tror ikke, at hun ville have siddet i menighedsrådet, hvis hun boede i en større by, hvor hun har en opfattelse af, at kirken er mere fjern og professionelt drevet.

Udover at Merethe selv får noget ud af at være frivillig, fordi hun synes, det er sjovt, så er hun også orienteret mod kollektivet, da hun er med til at løfte en opgave i lokalsamfundet.

-Merethe interviewperson *Religiøsitet og Forholdet til folkekirken 2020* bog 2 side 324.

Merethes perspektiv peger på, at folkekirken ofte indtager en mere synlig og markant position i mindre lokalsamfund.

Det andet spørgsmål undersøger, om respondenterne opfatter folkekirken som en gammeldags og irrelevant institution. Her erklærer 24 % sig enige i udsagnet, mens 44 % er uenige, og 32 % svarer hverken/eller. Svarene viser, at et flertal ikke betragter folkekirken som gammeldags og irrelevant, selv om knap en fjerdedel deler denne opfattelse.

Det tredje spørgsmål handler om, hvorvidt respondenterne opfatter folkekirken som en samlende institution i samfundet. Her erklærer 45 % sig enige i udsagnet, mens 18 % er uenige. 38 % er neutrale. Resultaterne peger på, at mange oplever folkekirken som en samlende kraft. Dette perspektiv uddyber Mathias i et interview fra *Religiøsitet og forholdet til folkekirken 2020*, hvor han sætter ord på, hvordan folkekirken kan skabe fællesskab på tværs (se næste side).

For Mathias står folkekirken for en vigtig sammenhængskraft i samfundet, fordi samfundet hele tiden er i forandring, og derfor er det vigtigt, at der er et sted, som altid findes. ”Det er lidt som at komme hjem i sit barndomshjem, ikke, det findes altid. Det er jo sådan et solidt sted, som bare er der. Og når du kommer derind så kommer du tilbage til noget kendt. Noget rart, noget trygt, ikke. Det opfatter jeg også kirken som.”

-Mathias interviewperson Religiositet og Forholdet til folkekirken 2020 bog 2 side 317.

For Mathias – og formentlig også for mange andre – udspringer folkekirkens sammenhængskraft af kirkens historiske kontinuitet i Danmark. Netop denne kontinuitet gør, at folkekirken fungerer som et fast holdepunkt i en omskiftelig verden. Samtidig knytter mange traditioner og helligdage sig til kirkelige begivenheder, hvilket betyder, at folkekirken fortsat spiller en central rolle i forbindelse med familieliv og fælles traditioner.

Det fjerde spørgsmål undersøger, om respondenterne oplever, at folkekirken spiller en rolle i forhold til socialt engagement og velgørenhed. Her erklærer 67 % sig enige i udsagnet, mens kun 7 % er uenige. Sammenlignet med de øvrige spørgsmål om folkekirkens rolle i samfundet samler dette område den største andel af enige og den mindste andel af uenige. Resultaterne viser dermed tydeligt, at mange især opfatter folkekirken som en vigtig aktør, når det gælder socialt engagement og velgørenhed.

Samlet viser resultaterne, at befolkningen overvejende tillægger folkekirken en tydelig og positiv rolle i samfundet. Mange opfatter folkekirken som en aktør i lokalsamfundet, særligt når det gælder socialt engagement, velgørenhed og næstekærlighed. Samtidig oplever mange folkekirken som rummelig og samlende, også selv om vurderingerne af kirkens rolle i lokaldemokratiet fremstår mere usikre for en del af befolkningen.

Resultaterne peger desuden på, at et flertal ikke betragter folkekirken som en gammeldags eller irrelevant institution, selv om en mindre gruppe deler denne opfattelse. Interviewmaterialet understøtter billedet af, at folkekirkens historiske kontinuitet og forankring i traditioner bidrager til dens sammenhængskraft og betydning i hverdagslivet.

På tværs af spørgsmålene fremstår folkekirken således som en institution, der fortsat spiller en væsentlig rolle i samfundet – ikke mindst som ramme om fællesskab, værdier og socialt ansvar.

Præsten som formidler af det kristne budskab

Taler om håb i almindelige menneskers liv

Er kedelige at høre på

Diskriminerer homoseksuelle

Gør kristendommen relevant i dag

For at indkredse forståelsen af præsten som formidler af det kristne budskab arbejder undersøgelsen med fire spørgsmål, der tilsammen belyser denne rolle.

Det første spørgsmål undersøger, om respondenterne oplever, at præsten taler håb ind i almindelige menneskers liv. Her erklærer 69 % sig enige i udsagnet, mens 25 % svarer hverken/eller, og kun 5 % er uenige. Resultaterne viser tydeligt, at præsterne står stærkt på dette område. I en tid præget af usikkerhed, krig og politisk uro fremstår denne tilslutning som en markant positiv vurdering af præstens rolle som formidler af håb.

Det andet spørgsmål belyser, om respondenterne oplever præster som kedelige at høre på. Her erklærer 31 % sig enige i udsagnet, mens 31 % er uenige, og 38 % svarer hverken/eller. Svarene viser, at dette spørgsmål deler befolkningen. Den relativt store andel af hverken/eller-svar peger samtidig på et formidlingsrum, hvor præster har mulighed for at fremstå mere tilgængelige og engagerende.

Det tredje spørgsmål undersøger, om respondenterne oplever, at præster diskriminerer homoseksuelle. Her erklærer 19 % sig enige i udsagnet, mens 39 % svarer hverken/eller, og 43 % er uenige. Det er bemærkelsesværdigt, at så stor en andel er uenige, særligt når resultaterne sammenholdes med spørgsmålet om LGBT+-rettigheder i imageundersøgelsen af folkekirken, hvor færre vurderer folkekirken som positivt indstillet. Resultaterne peger dermed på en tydelig forskel mellem opfattelsen af folkekirken som institution og erfaringerne med de præster, respondenterne møder.

Det fjerde spørgsmål undersøger, om respondenterne oplever, at præster formår at gøre kristendommen relevant i dag. Her erklærer 45 % sig enige i udsagnet, mens 35 % svarer hverken/eller, og 20 % er uenige. I en kontekst præget af lav kirkegang og en udbredt opfattelse af samfundet som sekulært fremstår denne vurdering som bemærkelsesværdig. Især andelen af enige, sammenholdt med den relativt lave andel af uenige, peger på, at mange oplever præstens formidling som nutidig og relevant.

Samlet viser resultaterne, at størstedelen af befolkningen vurderer præstens rolle som formidler af det kristne budskab overvejende positivt, særligt når det gælder håb, relevans og mødet med mennesker.

Præsten som medvandrer i folks liv

Er gode at tale med

Hjælper i livets store overgange

Er socialt ansvarlige og engagerede i samfundet

For at indkredse forståelsen af præsten som medvandrer i folks liv arbejder undersøgelsen med tre spørgsmål, der tilsammen belyser denne rolle.

Det første spørgsmål undersøger, om respondenterne oplever præster som gode at tale med. Her erklærer 63 % sig enige i udsagnet, mens 29 % svarer hverken/eller, og kun 7 % er uenige. Resultaterne peger tydeligt på en positiv opfattelse af præstens rolle som medvandrer. Den høje andel af enige viser, at mange oplever den personlige samtale med præsten som et rum, hvor de bliver mødt og støttet. Den lave andel af uenige understreger samtidig denne positive vurdering.

Det andet spørgsmål belyser, om respondenterne oplever, at præsten hjælper i livets store overgange. Her erklærer 68 % sig enige i udsagnet, mens 24 % svarer hverken/eller, og kun 7 % er uenige. De store overgange omfatter blandt andet dåb, konfirmation, bryllup og begravelse, hvor mange har et direkte møde med en præst. Resultaterne viser, at en stor del oplever præsten som en vigtig støtte i disse situationer og bekræfter dermed præstens rolle som medvandrer gennem centrale livsbegivenheder.

Det tredje spørgsmål undersøger, om respondenterne opfatter præster som socialt ansvarlige og engagerede i samfundet. Her erklærer 62 % sig enige i udsagnet, mens 29 % svarer hverken/eller, og 9 % er uenige. Svarene viser, at mange forbinder præster med socialt ansvar og samfundsmæssigt engagement. Selvom social ansvarlighed kan komme til udtryk på forskellige måder, peger resultaterne samlet på en overvejende positiv opfattelse af præsters engagement i samfundet.

Samlet viser resultaterne, at befolkningen vurderer præsters image overvejende positivt – både i rollen som medvandrer i folks liv og som formidler af det kristne budskab. Særligt rollen som medvandrer møder stor opbakning, hvilket tydeligt afspejler betydningen af det personlige møde mellem præst og menneske.